1570 (2022-2023) – Nr. 1
ingediend op 6 februari 2023 (2022-2023)

Verslag van het verzoekschrift

namens de Commissie voor Onderwijs
uitgebracht door Johan Danen en Hilâl Yalçin

over de toekenning van anciënniteit aan zijinstromers

verzendcode: OND

Vlaams Parlement

Samenstelling van de Commissie voor Onderwijs:

Voorzitter: Karolien Grosemans.

Vaste leden:
Arnout Coel, Koen Daniëls, Karolien Grosemans, Kathleen Krekels, Annabel Tavernier;
Roosmarijn Beckers, Jan Laeremans, Kristof Slagmulder;
Loes Vandromme, Hilâl Yalçin;
Jean-Jacques De Gucht, Gwendolyn Rutten;
Johan Danen, Elisabeth Meuleman;
Hannelore Goeman.

Plaatsvervangers:
Marius Meremans, Axel Ronse, Nadia Sminate, Kris Van Dijck, Katja Verheyen;
Leo Pieters, Els Sterckx, Sam Van Rooy;
Katrien Schryvers, Brecht Warnez;
Els Ampe, Tom Ongena;
Stijn Bex;
Steve Vandenberghe.

Toegevoegde leden:
Kim De Witte.

INHOUD

1. Procedure....4
2. Inhoud van het verzoekschrift....4
3. Bespreking....4
3.1. Commissievergadering van 10 februari 2022....4
3.2. Commissievergadering van 9 juni 2022....4
3.3. Commissievergadering van 26 januari 2023....8
4. Conclusie....8
Bijlage: Informatieve nota van minister Ben Weyts....9

1. Procedure

Het verzoekschrift over de toekenning van anciënniteit aan zijinstromers van 6 december 2021, werd op 22 december 2021 ontvankelijk verklaard en verwezen naar de Commissie voor Onderwijs.

Op 10 februari 2022 nam de Commissie voor Onderwijs het verzoekschrift over de toekenning van anciënniteit aan zijinstromers in behandeling.

Overeenkomstig artikel 101 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de commissie toen beslist om aan de bevoegde minister Ben Weyts een informatieve nota te vragen.

Op 9 mei 2022 ontving de commissie deze informatieve nota, die als basis diende voor de verdere bespreking van het verzoekschrift op 9 juni 2022.

Toen werd beslist om het afronden van de bespreking en het formuleren van een conclusie uit te stellen tot het advies van de Raad van State over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van dringende maatregelen om het lerarenambt in het basis- en secundair onderwijs te herwaarderen ter beschikking is. Dat advies dateert van 26 juli 2022.

Op 26 januari 2023 heeft de commissie een conclusie geformuleerd.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De minister van Onderwijs wil acht tot tien jaar anciënniteit toekennen aan zijinstromers in het lager onderwijs, aldus de verzoeker. Zijinstromers die gestart zijn op 1 september 2020 mogen nu acht jaar anciënniteit meenemen. Omdat de verzoeker zeven maanden vroeger gestart is (na een loopbaan van zeventien jaar in de private sector) heeft hij daar blijkbaar geen recht op. Kan daar iets aan gedaan worden? Zijn situatie als zijinstromer is naar eigen zeggen absurd. Als 41-jarige leerkracht moet hij het nu doen met de verloning van een 21-jarige starter, zo'n 1850 euro netto.

3. Bespreking

3.1. Commissievergadering van 10 februari 2022

Op 10 februari 2022 nam de commissie het verzoekschrift in behandeling en besprak ze het de eerste keer. Tot besluit van deze bespreking werd aan de minister van Onderwijs een informatieve nota gevraagd over het huidige regelgevende kader, de beleidsdoelstellingen van de minister inzake zijinstromers en zijn inzichten over het concrete verzoekschrift.

De commissie gaf aan bij de bespreking van het verzoekschrift tevens zicht te willen hebben op de financiële implicaties van een aantal scenario's. Dat geldt zowel voor scenario's om met terugwerkende kracht anciënniteit toe te kennen aan zijinstromers die al voor de inwerkingtreding van de huidige anciënniteitsregeling (bijvoorbeeld een of drie jaar of onbeperkt) in het onderwijs actief waren, als voor scenario's om binnen de huidige regeling een hoger aantal jaren anciënniteit (bijvoorbeeld vijftien of twintig jaar of onbeperkt) te kunnen inbrengen.

3.2. Commissievergadering van 9 juni 2022

Op basis van de informatieve nota van de minister werd op 9 juni 2022 de bespreking voortgezet.

De *voorzitter* overloopt de inhoud van de informatieve nota van minister Ben Weyts.

Johan Danen stelt vast dat er in de nota geen financiële scenario's zijn meegegeven. Hij kan zich niet helemaal vinden in het standpunt van de minister. Het gelijkheidsbeginsel kan men op vele manieren invullen. Men zou bijvoorbeeld iedereen in het onderwijs die ooit is overgestapt een bepaalde extra anciënniteit kunnen geven en de nieuwe zijinstromers iets meer. Van dergelijke mogelijkheden maakt de minister geen melding. Het standpunt van de minister beantwoordt de vragen van de verzoeker niet helemaal.

Hij herinnert eraan dat de minister ervoor bevreesd was dat de tewerkstelling van masters in het lager onderwijs tot conflicten zou leiden tussen leerkrachten door het loonverschil. Dat geldt bij uitstek in dit dossier. Iemand die bijvoorbeeld vijf jaar geleden instapte, kan geen anciënniteit meenemen, een nieuwe zijinstromer wel.

Hij beseft wel dat het niet mogelijk is om een regeling uit te werken waar iedereen beter van wordt. Maar een betere regeling dan de huidige is wel mogelijk zodat eerdere zijinstromers retroactief toch een deel anciënniteit krijgen. Het zal geld kosten maar de minister doet zelfs geen poging om dat in te schatten, merkt de spreker op.

Karolien Grosemans meent dat de minister wel degelijk ingaat op het scenario om alle zijinstromers anciënniteit toe te kennen. Hij noemt geen exact bedrag maar spreekt van een zware financiële impact. Bijkomend merkt de minister op dat het geen enkele impact zal hebben op het lerarentekort.

Steve Vandenberghe zegt dat Vooruit voorstander is van het uitbreiden van het toekennen van anciënniteit aan zijinstromers van minstens twintig jaar. Men moet er alles aan doen om de instroom te vergroten. Het is niet de enige oplossing maar wel een heel belangrijke. Men moet zijinstromers in overeenstemming met hun anciënniteit betalen zodat ze echt de stap naar het onderwijs willen zetten. Men kan niet een 40-jarige zijinstromer hetzelfde loon betalen als iemand die net is afgestudeerd, stelt de spreker.

Hij heeft respect voor de stappen voor de anciënniteitsregeling die door minister Ben Weyts al zijn gezet, maar het moet uitgebreider. Nood breekt wet.

Omwille van het gelijkheidsbeginsel zal men moeten werken met terugwerkende kracht. Het klopt dat een voorstel van toenmalig minister Pascal Smet om maximaal twintig jaar anciënniteit toe te kennen aan zijinstromers op kritiek botste van de Raad van State. Men moet eerst laten onderzoeken tot hoever de terugwerkende kracht mogelijk is zonder het gelijkheidsbeginsel te schenden. Men mag zich niet verstoppen achter budgettaire argumenten. Het lerarentekort is prioriteit nummer één aan het worden. Het lerarentekort kost nu al meer geld en de kostprijs zal nog hoger worden. Steve Vandenberghe heeft het over het hypothekeren van de onderwijs- en arbeidskansen van de kinderen. Het enige wat er nodig is, is een beetje extra politieke moed over alle partijgrenzen heen. Hij steunt dus de vraag van de indiener van het verzoekschrift, en gaat niet volledig akkoord met het antwoord van minister Ben Weyts, omdat hij geen ruimte laat voor alternatieven.

Jean-Jacques De Gucht vindt het belangrijk om dit verder te onderzoeken maar de vraag is of het gaat om een budgettair of een juridisch verhaal. Men moet eerst nagaan wat de juridische mogelijkheden zijn en daarna zijn verdere stappen mogelijk. Hij gaat wel akkoord om verder te werken op het antwoord van de minister. Belangrijk is om zo snel mogelijk te komen tot concrete antwoorden. Men moet nagaan op welke manier dit juridisch sluitend kan worden gemaakt, zodanig dat de regeling niet vernietigd wordt.

Kathleen Krekels wil in het midden laten of de financiële oefening maken zinvol is of niet. Men worstelt met het gelijkheidsbeginsel. Men mag niet te hard focussen op de weerstand van potentiële zijinstromers omwille van de financiële kant. Er zijn ook andere redenen waarom mensen die zich omscholen om les te gaan geven, afhaken. Ze denkt bijvoorbeeld aan het maken van groepswerken.

De spreker benadrukt dat eerdere zijinstromers die hun anciënniteit niet konden meenemen dat wisten en vanuit een bepaalde motivatie de overstap maakten. Anderzijds begrijpt ze dat eerdere zijinstromers zich onheus behandeld voelen als nieuwe zijinstromers die anciënniteit nu wel krijgen en dus ook beter verloond zullen worden.

Ze wijst er ook op dat er mogelijk zijinstromers zijn die bijvoorbeeld gedurende tien jaar in het onderwijs hebben gewerkt, maar ondertussen uit het onderwijs zijn gestapt. Zal men hen retroactief een bijkomende tegemoetkoming geven? Dat zal niet bijdragen om het lerarentekort weg te werken. Die middelen kan men dan beter investeren in zaken die wel het lerarentekort oplossen.

Koen Daniëls vindt dat Steve Vandenberghe alles op een hoop gooit. Kort gezegd, is het zo dat door geld te geven aan mensen die vandaag al in het onderwijs werken er geen nieuwe mensen zullen worden aangetrokken. In het verzoekschrift gaat het over een retroactieve toepassing op mensen die al in het onderwijs staan. Steve Vandenberghe heeft het over het aantrekken van nieuwe leerkrachten.

Men wil iets doen om de zijinstroom aan te wakkeren door maximaal tien jaar anciënniteit toe te kennen. Maar dat is nieuwe instroom. Men kan daar twintig, dertig of veertig jaar van maken maar het moet juridisch standhouden, merkt de spreker op.

Er is nu een besluit van de Vlaamse Regering over deze problematiek overgemaakt voor advies aan de Raad van State. Het advies van de Raad van State over het voorstel van toenmalig minister Pascal Smet, die twintig jaar anciënniteit wou toekennen aan zijinstromers, was duidelijk over de disproportionaliteit. Het lijkt hem verstandig om nu eerst het advies van de Raad van State af te wachten.

Uiteraard heeft hij zeer veel begrip voor de vraag van de verzoeker. Maar men kan dat niet voor één verzoeker regelen. Hij roept op om de zaken heel goed gescheiden te houden. Er is de retroactiviteit voor wie al is ingestapt. Daarnaast moet men kijken wat juridisch mogelijk is voor wie nu instapt. En verder zal men om nieuwe mensen aan te trekken keuzes moeten maken over de middelen die men hiervoor uittrekt.

Loes Vandromme heeft begrip voor de vraag van de verzoeker. De cd&v-fractie wil ook het advies van de Raad van State afwachten. Het gaat om het vinden van een evenwicht tussen doelmatigheid en het gelijkheidsbeginsel. In ieder geval moet men de anciënniteitsregeling voor zijinstromers meenemen in de verdere discussies over het lerarentekort. Ze vraagt om dit met spoed maar in alle sereniteit te doen. Men moet nagaan hoe de beschikbare middelen het meest efficiënt ingezet worden om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen kiezen voor het lerarenberoep.

Steve Vandenberghe wil niet ad hoc werken. De Vooruitfractie heeft altijd gezegd dat het debat over de zijinstroom belangrijk is. Hij heeft ook gezegd dat dit niet de enige mogelijke maatregel is. De job moet ook aantrekkelijk zijn zodat de zijinstromers ook in het onderwijs blijven. Het is een en-enverhaal. Hij volgt de oproep van Loes Vandromme om de anciënniteitsregeling verder mee te nemen in het debat over het lerarentekort.

Hij is het niet eens met Koen Daniëls als hij zegt dat men met een regeling met terugwerkende kracht geen mensen zal aantrekken. De mensen die het

leerkrachtenberoep het best kunnen promoten zijn zij die al lesgeven. Zo kunnen eerdere zijinstromers potentiële nieuwe zijinstromers sneller over de streep trekken.

Hij gaat ermee akkoord dat men dit ook juridisch moet bekijken om na te gaan wat mogelijk is. En daarin moet men zo ver mogelijk gaan. Hij steunt de vraag om retroactief anciënniteit toe te kennen.

Johan Danen vindt het een zwak argument te stellen dat eerdere zijinstromers wisten dat zij geen anciënniteit konden meenemen. Gebruikt men dat argument ook voor de directeurs die nu beter verloond zullen worden – een maatregel waar hij achter staat? Zij wisten ook wat ze zouden verdienen toen ze directeur werden. Dat gaat voor hem over hetzelfde.

De Raad van State heeft gesteld dat de maatregel disproportioneel zou zijn als men te veel anciënniteit zou geven aan nieuwe zijinstromers. Maar de disproportionaliteit staat altijd in verhouding tot wie er al eerder was en die niks had. En die kloof is te groot. Men moet het in een globaal kader bekijken maar volgens Johan Danen is het perfect mogelijk om bijvoorbeeld maximaal vijf, zes, zeven of acht jaar anciënniteit te geven aan mensen die al langer geleden ingestapt zijn.

Hij kent het voorbeeld van een instelling voor hoger onderwijs waar er een groot loonverschil was tussen personeelsleden die in de jaren 90 waren ingestapt en anciënniteit mochten meenemen en personeelsleden die later toekwamen en waarvoor die regeling niet gold. Men heeft dan deels anciënniteit toegekend aan de laatste categorie personeelsleden. Hij concludeert dat het perfect mogelijk is maar dat de nodige politieke wil er momenteel niet is.

Koen Daniëls repliceert dat het bij de directeurs om een baremieke verhoging gaat voor alle directeurs zonder onderscheid. Bij de retroactieve toekenning van anciënniteit aan zijinstromers gaat het niet om een baremieke verhoging. Dat is totaal verschillend en valt niet met elkaar te vergelijken. Bovendien was het argument voor die verhoging dat de loonspanning niet in verhouding was.

Hij is verheugd dat Steve Vandenberghe ook zegt dat de regeling juridisch moet standhouden.

Kathleen Krekels zegt dat het hier gaat om een zijinstromer die anciënniteit heeft opgebouwd in een andere job, start met een nieuwe job en die anciënniteit van de eerdere job niet mag meenemen. Een directeur start aan een bepaald loon en die krijgt nu een loonsverhoging. Dat zijn twee aparte dingen.

Johan Danen begrijpt dat het om twee andere zaken gaat. Maar het argument van Kathleen Krekels is dat zijinstromers, ook al hadden ze veel ervaring extern, nul jaar anciënniteit hebben gekregen en dat ze dat wisten op het moment dat ze instroomden. Hij vindt dat een heel zwak argument. Het blijft onrechtvaardig dat iemand die drie jaar geleden met twintig of dertig jaar ervaring instroomde geen anciënniteit kreeg toegekend. Iemand die vandaag instroomt, krijgt tien jaar anciënniteit. Dat maakt een groot verschil. Hij vraagt om hiervoor een oplossing te zoeken binnen een globaal kader en dan zal de Raad van State er niet over vallen als de disproportionaliteit minder groot wordt.

Jean-Jacques De Gucht heeft het gevoel dat men in rondjes aan het draaien is. Men moet weten waar men juridisch aan toe is. Dat staat ook in het standpunt van de minister. Daarna kan men kijken hoe men verder gaat. Er is gezegd dat bij een groot debat over het lerarentekort zal worden nagegaan wat men gaat doen tegen de uitstroom en op welke manier men een grotere zijinstroom kan organiseren. Hij vraagt om het debat nu niet in delen te voeren. Iedereen is het erover eens dat de zijinstroom belangrijk is.

De *voorzitter* dankt Jean-Jacques De Gucht voor de uitstekende samenvatting die inhoudt dat men nu nog geen conclusie trekt maar wacht op het advies van de Raad van State.

Koen Daniëls zegt dat de manier van de zaken vergelijken door Johan Danen de oplossing geen stap dichterbij brengt. Men moet nagaan hoever men kan gaan in het toekennen van anciënniteit voor zijinstromers. Hij waarschuwt wel dat waar ook men de grens zal trekken er altijd iemand zal zijn die net uit de boot valt en een verzoekschrift zal indienen om ook anciënniteit toegekend te krijgen. Waarop het debat opnieuw kan starten.

De zijinstroom is belangrijk maar het is niet zo dat de grootste uitstroom leerkrachten zijn die vijf jaar geleden zijn ingestroomd, maar wel beginnende leerkrachten en leerkrachten die maximaal vijf jaar in het onderwijs staan. Dat moet verder worden bekeken in het ruimere debat.

Men moet dus kijken wat maximaal mogelijk is. Dat is niet nieuw want het maakt ook onderdeel uit van het regeerakkoord en alle fracties zijn het erover eens dat de zijinstroom moet verhogen. Maar hij wijst ook op de concurrentie met politie, defensie, maatschappelijk assistenten, de kinderopvang en de zorgsector.

De *voorzitter* herhaalt dat de voorlopige conclusie is dat de commissie momenteel geen conclusie trekt en dat men het advies van de Raad van State afwacht.

De verzoeker zal geïnformeerd worden over de stand van zaken met een schets van de context van de bespreking en zal de informatieve nota van de minister ontvangen.

3.3. Commissievergadering van 26 januari 2023

Op 26 januari 2023 werd enkel de conclusie geformuleerd.

4. Conclusie

Loes Vandromme, waarnemend voorzitter, formuleert de conclusie.

De commissie heeft respect voor de vraag van de verzoeker en begrijpt de achtergrond van de vraag. Na lezing van het advies van de Raad van State over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van dringende maatregelen om het lerarenambt in het basis- en secundair onderwijs te herwaarderen, bevestigt de commissie de overwegingen en standpunten die in de informatieve nota van de minister van 9 mei 2022 zijn opgenomen.

Karolien GROSEMANS,
voorzitter

Johan DANEN
Hilâl YALÇIN,
verslaggevers

BIJLAGE:

Informatieve nota van minister Ben Weyts

Vlaamse Regering

Ben Weyts
viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand
Koolstraat 35
1000 BRUSSEL
T 02 552 67 00
kabinet weyts@vlaanderen.be
www.vlaanderen.be

Mevrouw Karolien GROSEMANS
Voorzitter Commissie voor Onderwijs
Vlaams Parlement
1011 BRUSSEL

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
16.02 2022	Dec/gme/2022 02 16.001	DOS_2022_1815	
vragen naar/e-mail		**telefoonnummer**	**datum**
Steven Heyman steven.heyman@ond vlaanderen be		02 553 97 96	09 MEI 2022

Betreft: Behandeling verzoekschrift - informatievraag

Geachte Commissievoorzitter,
Beste Karolien,

Allereerst bedankt voor uw brief. Ik heb deze met veel aandacht gelezen.

De Commissie voor Onderwijs ontving op 10 februari 2022 een verzoekschrift over de toekenning van anciënniteit aan zijinstromers. Daarop verzocht u mij om via een informatieve nota het huidige regelgevende kader, mijn beleidsdoelstellingen inzake zijinstromers en mijn inzichten over het concrete verzoekschrift te schetsen.

In het verzoekschrift werd met name aandacht gevraagd voor mensen die (kort) voor de invoering van de maatregel de overstap maakten naar het onderwijs en daardoor geen recht hebben om hun diensten uit de privésector in aanmerking te laten nemen voor hun geldelijke anciënniteit.

Tenslotte werd gevraagd naar de financiële implicaties van een aantal scenario's waarbij mensen die in het verleden reeds de overstap maakten alsnog mee te laten genieten van de maatregel en van een aantal scenario's waarbij binnen de huidige regeling een hoger aantal jaren anciënniteit (bijvoorbeeld 15, 20 of onbeperkt) zou kunnen ingebracht worden.

Vlaanderen
verbeelding werkt

Ik bezorg u hieronder een aantal elementen die in dit kader belangrijk zijn om mee te nemen. Daarbij denk ik dat er vooral aandacht moet gaan naar het risico te botsen op een schending van het gelijkheidsbeginsel, eerder dan naar de budgettaire impact van de verschillende scenario's.

In een vorige legislatuur werd een 1e keer een ontwerp van besluit opgemaakt waarbij maximum 20 jaar geldelijke anciënniteit werd toegekend aan alle nieuwe zijinstromers. De Raad van State merkte toen op dat het verschil in behandeling tussen 'oude' en 'nieuwe' zijinstromers daardoor onevenredig groot zou zijn, dat daarvoor onvoldoende kon aangetoond worden dat dit noodzakelijk was om het beoogde doel (= het wegwerken van het lerarentekort) te realiseren en dat er daardoor een schending van het gelijkheidsbeginsel zou kunnen ingeroepen worden. Tegelijkertijd erkende de Raad van State dat het wel degelijk mogelijk was om - gelet op de doelstelling om het lerarentekort weg te werken - deze maatregel enkel in te voeren voor 'nieuwe' zijinstromers, op voorwaarde dat het verschil in behandeling dus 'redelijk' zou zijn. Bovendien moest dan ook kunnen aangetoond worden dat de maatregel enkel ingevoerd zou worden voor die ambten/vakken waarvoor er kan aangetoond worden dat er een tekort is op de arbeidsmarkt.

Zo lang er dus niet gekozen wordt voor het weliswaar budgettair meer ingrijpende alternatief om alle zijinstromers - ongeacht 'oud' of 'nieuw' en ongeacht welk vak of ambt - hun anciënniteit vanuit de privésector mee te laten nemen, moeten we dus oog hebben voor de adviezen die de Raad van State opmaakte. Overigens wordt dit alternatief al sinds jaren toegepast bij mensen die de overstap maken vanuit de publieke sector.

Bij de opmaak van de maatregel en bij iedere wijziging die we willen aanbrengen, moeten we een eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel dus steeds in het achterhoofd houden. Dat is dan ook de reden waarom we de maatregel alleen konden toepassen op de mensen die de overstap maakten na de invoering van de maatregel. Het is bovendien de reden waarom we de maatregel initieel ook beperkten tot maximum 8 jaar. De Raad van State heeft inmiddels in een tweetal dossiers erkend dat maximum 8 jaar toekennen aan nieuwe zijinstromers versus 0 jaar aan oude zijinstromers aanvaard kan worden.

Op 11 maart jl. heeft de Vlaamse regering een 2e principiële goedkeuring verleend aan een artikel dat bijsturingen aanbrengt aan deze maatregel. Naast de twee uitbreidingen aan de maatregel (van 8 naar 10 jaar + meer vakken en ambten in de knelpuntenlijst) wilden we tegemoet komen aan de verzuchtingen van de mensen die voor de invoering van de maatregel slechts (zeer) korte aanstellingen hadden in het onderwijs en daardoor helaas uit de boot vielen. Met terugwerkende kracht voorzien we dat iedereen die voordien één of meerdere aanstellingen had die samen niet meer dan 105 dagen bedragen, alsnog zullen beschouwd worden als een 'nieuw' personeelslid en dus kunnen genieten van deze maatregel. Deze termijn van 105 dagen kenden we in het verleden al in het kader van het al dan niet verplicht moeten overhandigen van een functiebeschrijving aan een tijdelijk personeelslid. Het staat gelijk aan de aanstellingsperiode van een vervanger die wordt aangesteld om een zwangerschapsverlof op te vangen. We denken dat we deze personeelsleden nog kunnen beschouwen als interimarissen die op dat ogenblik nog geen blijk hadden gegeven definitief te kiezen voor een job in het onderwijs. Deze bijsturingen

Vlaanderen
verbeelding werkt

moeten nog voorgelegd worden aan de Raad van State. Ik kijk samen met mijn administratie uit naar dat advies en hoop dat de uitbreiding naar 10 jaar, maar vooral de maatregel van 105 dagen door de Raad van State niet beschouwd wordt als een schending van het gelijkheidsbeginsel.

In ieder geval is het vanuit dit oogpunt onrealistisch om scenario's uit te werken waarbij enkel 'nieuwe' zijinstromers 15, 20 of een onbeperkt aantal jaren geldelijke anciënniteit kunnen meenemen vanuit de privésector, terwijl 'oude' zijinstromers kunnen rekenen op nul jaar bijkomende anciënniteit.

Scenario's waarbij 'oude' zijinstromers die al één of drie jaar eerder de overstap maakten ook moeten kunnen genieten van de maatregel, zullen budgettair ook een impact hebben. Maar ook hier geldt dat deze scenario's vooral vanuit een eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel onrealistisch lijken. De doelstelling om extra zijinstromers te willen aantrekken, die kon ingeroepen worden om een schending van dat gelijkheidsbeginsel te kunnen vermijden, kan immers nog moeilijk ingeroepen worden voor mensen die al een tijd voor de invoering van de maatregel een definitieve overstap naar het onderwijs leken gemaakt te hebben. Breiden we de maatregel bijvoorbeeld uit naar de mensen die al drie jaar aan de slag waren in het onderwijs, op welk criterium zouden we ons dan moeten baseren om een schending van het gelijkheidsbeginsel te kunnen verhinderen wanneer een personeelslid dat bijvoorbeeld al vier jaar aan de slag was een gelijkaardig recht opeist?

Ik hoop u hiermee van dienst te kunnen zijn.

Met vriendelijke groeten,

Ben Weyts
Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

Vlaanderen
verbeelding werkt